ایران

■ سال بیست و ششم ■ شماره ۷۲۷۸ ■ پنجشنبه ■ ۲۴ بهمن ۱۳۹۸ ■ ۱۸ جمادی‌الثانی ۱۴۴۱ ■ ۲۰ صفحه ■ قیمت درتهران و البرز ۲۰۰۰ تومان / دیگر استان‌ها ۱۰۰۰ تومان ■ Thursday ■ 13 Feb 2020 ■ ISSN1027-1449 Keytitle: IRAN (Tehran)

گفت‌وگو با نادر مشایخی به مناسبت تجلیل از او در جشنواره موسیقی فجر

از لحظه لحظه زندگی‌ام لذت برده‌ام

در صفحه جشنواره بخوانید

ربیعی، سخنگوی دولت:

تا ۱۴۰۰ هر شایعه درباره استعفای دولت را تکذیب می‌کنم

در صفحه سیاسی بخوانید

امشب برگزار می‌شود

مراسم اربعین شهید سلیمانی در مصلای امام خمینی

در صفحه سیاسی بخوانید

رئیس ستاد انتخابات تأکید کرد

منابع مالی نامزدها باید مشخص باشد

تبلیغات کاندیداها شروع شد، لیست‌های انتخاباتی منتشر نشد

گزارش گروه سیاسی

رئیس ستاد انتخابات کشور در توضیحاتی درباره مفاد قانون شفافیت و نظارت بر تأمین مالی فعالیت‌های انتخاباتی در انتخابات مجلس شورای اسلامی، تأکید کرد که مطابق این قانون هم نحوه دریافت و پرداخت‌های نامزدها و هم نحوه و محل هزینه این منابع روشن شده است.به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت کشور، جمال عرف با اشاره به اینکه در ماده دوم این قانون اعلام شده است که هیچ نامزدی نمی‌تواند خارج از این قانون کمک‌های مادی و غیرمادی دریافت کند، اظهارکرد: در ماده سوم این قانون اعلام شده که اموال و دارایی‌های شخص نامزد، کمک‌های احزاب و گروه‌های سیاسی، کمک‌های افراد حقیقی ایرانی و منابع عمومی که می‌تواند در اختیار نامزد قرار بگیرد مانند سالن‌های اجتماعات، جایگاه‌های نصب تبلیغات و امثال آن جزو منابع قانونی محسوب می‌شوند.

صفحه ۳ را بخوانید

سیگنال مثبت تولیدکنندگان به مصرف کنندگان

تورم نزولی می‌شود

۸

وزیر بهداشت:

کرونا وارد کشور نشده است

۵

دستور رئیس جمهوری به ۴ وزیر برای خدمت‌رسانی به مناطق برفی شمال کشور

وضعیت قرمز در گیلان سفیدپوش

۱۱

عکس: فارس

نیمه اول اسفند با ۸۰ کیلومتر سرعت وارد شوید

روایت مسافران روز اول از آزادراه تهران- شمال

۷

گزارشی از «تقاطع مولوی و صاحب جمع»

دست خالی از اینجا برنمی‌گردید

۹

جمالی نژاد اعلام کرد

تصویب افزایش ۳۰ درصدی فوق‌العاده جذب کارکنان شهرداری‌ها

معاون عمران و توسعه امور شهری و روستایی وزیر کشور و رئیس سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از تصویب فوق‌العاده جذب کارکنان شهرداری‌های کشور، به استناد قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، در جلسه روز چهارشنبه ۲۳ بهمن ماه هیأت دولت خبر داد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت کشور، مهدی جمالی نژاد با بیان این مطلب افزود: با توجه به اینکه ارتقای سطح وضعیت معیشتی کارکنان شهرداری‌های کشور یکی از اولویت‌های اصلی دولت و وزارت کشور می‌باشد، پیشنهاد افزایش فوق‌العاده جذب کارکنان مستند به ماده ۶ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت توسط سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور تنظیم و برای سیر مراحل قانونی تصویب و تقدیم هیأت دولت شد.

وی افزود: برای بررسی و تصویب این موضوع جلسات فشرده کاری با همکاران سازمان امور اداری و استخدامی کشور تشکیل و مراتب پس از تأیید به دولت ارسال که موضوع در کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک تصویب شد و ۲۳ بهمن ماه نیز به تصویب هیأت محترم دولت رسید و بزودی برای اجرا ابلاغ می‌شود.

جمالی نژاد با بیان اینکه هیأت دولت به استناد قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، با افزایش فوق‌العاده جذب مورد عمل کارکنان شهرداری ها به میزان حداکثر ۳۰ واحد درصد با تأیید وزیر کشور موافقت کرد، تصریح کرد: اعتبار مورد نیاز افزایش فوق‌العاده جذب موضوع این تصویب‌نامه از محل اعتبارات پیش‌بینی شده از محل منابع داخلی شهرداری‌های مربوط تأمین می‌شود. جمالی نژاد ابرازامیدواری کرد که با این افزایش، میزان حقوق پرداختی کارکنان شهرداری‌ها به نسبت سایر کارکنان دولت بهبود یافته و ترمیم خواهد شد.

مزایده املاک مازاد و تملیکی
بانک کشاورزی استان مازندران

مدیریت بانک کشاورزی استان مازندران در نظر دارد تعداد ۴۹ فقره از املاک مازاد و تملیکی خود را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به یکی از روش های ذیل اقدام نمایند:

۱ مراجعه به شعب بانک کشاورزی استان مازندران
۲ مراجعه به وب سایت بانک کشاورزی به آدرس: www.bki.ir
قسمت مزایده
۳ مراجعه به ساختمان مدیریت بانک کشاورزی استان واقع در: ساری- خ انقلاب اسلامی- انقلاب ششم- طبقه اول- واحد حقوقی- تلفن: ۳۳۳۰۴۰۸۶-۰۱۱

۴ مراجعه به روزنامه محلی بشیر مازندران تاریخ ۱۴ بهمن ۹۸ صفحات ۶ و ۷ مشخصات کامل املاک قابل مشاهده می باشد.

ضمنا تاریخ دریافت پیشنهادات تا پایان وقت اداری تاریخ سه شنبه ۱۳۹۸/۱۱/۲۹ می باشد.

۷۷۰۶۰۰

رادیو ایران ۲۰
www.ion.ir
@irannewspaper
@radioiran20

شرط کارآمدی مجلس

یادداشت

مجتبی مقصودی
دانشیار علوم‌سیاسی و عضو سابق دفتر مطالعات سیاسی مرکز پژوهش‌های مجلس

۱- «مطالبه‌گری از مجلس چگونه باید باشد؟» این پرسشی است که شاید این روزها که به ایام انتخابات مجلس نزدیک می‌شویم ذهن بسیاری از تحلیلگران اجتماعی را به خود مشغول کرده باشد. واقعیت این است که «مطالبه‌گری از مجلس» ربط و نسبت وثیقی با عنصر «نمایندگی» پیدا می‌کند؛ یعنی تا زمانی که نمایندگان ما نتوانند نقش نمایندگی را ایفا کنند عملاً مطالبه‌گری از مجلس محقق نمی‌شود.وقتی از مسئولیت‌های مجلس سخن به میان می‌آید، اغلب بر دو بعد «قانونگذاری» و گاهی وظیفه «نظارتی» آن تأکید می‌شود؛ غافل از اینکه در کنار «قانونگذاری» و «نظارت»، عنصر «نمایندگی» را نباید فراموش کرد. به نظر می‌رسد که این عنصر در جامعه ما مغفول واقع شده است.

واقعیت این است که نمایندگان مجلس، در کنار نمایندگی حوزه انتخابی خود، مسئولیت نمایندگی آحاد ملت را نیز عهده‌دار هستند. مطالبات محلی در عین حال که لازم است در حوزه انتخابی دنبال شود، ولی اصل را باید بر جایگاه ملی گذاشت. از این رو، نمایندگان با توجه به مسئولیتی که دارند، باید در تمام دوران نمایندگی‌شان در برابر مردم و جامعه پاسخگو باشند و پاسخگویی‌شان صرفاً به دوران انتخابات محدود نشود و بعد از پایان انتخابات، حوزه انتخابی و موکلانشان را فراموش نکنند.

۲- مکانیسم‌های گزینشی در کارآمدی مجلس بسیار اثرگذارند؛ به این معنا که اگر به واسطه جنس خاصی از مکانیسم‌های گزینشی، مانع ورود نیروهایی شویم که امکان اجرایی‌سازی تعهدات را دارند، مجلس و مطالبه‌گری از آن را با مشکل مواجه خواهیم کرد.مادامی امکان مطالبه‌گری از نمایندگان مجلس محقق می‌شود که آنان در هنگام انتخابات به‌صورت فردی ثبت‌نام نکنند؛ بلکه احزاب لیست‌شان را ارائه کنند.

اما تا زمانی که نظام انتخاباتی ما به احزاب بی‌توجه است و نمایندگان به صورتی فردی ثبت‌نام می‌کنند، عملاً دست مردم از نظارت جدی و مطالبه‌گری از مجلس کوتاه است؛ چرا که وقتی کاندیداها به‌صورت انفرادی برای نمایندگی مجلس شرکت می‌کنند و وعده‌هایی را در حوزه انتخابی‌شان ارائه می‌کنند؛ توده‌های مردم با توجه به فضای سنگین مشکلات اقتصادی، بیکاری و تورم و... در دوران انتخابات به نمایندگان رجوع می‌کنند با این امید که نمایندگان در آینده گرهی از کار آنان بگشایند و از این رو، عنصر «نمایندگی» به یک عنصر «واسطه‌گر» تقلیل داده می‌شود؛ و گاه از این هم فراتر رفته و به حق‌العمل‌کاری بدل می‌شود؛ به این معنا که در قبال کاری که نماینده انجام می‌دهد، درصدی هم سهم می‌برد!

۳- تا زمانی که ساز و کار انتخابات ما حزبی نشود، عملاً امکان مطالبه‌گری از مجلس برای مردم به‌صورت توده‌های پراکنده غیرقابل تصور است. مطالبه‌گری از مجلس و انتظار پاسخگویی از نمایندگان مجلس زمانی می‌تواند معنادارتر باشد که نمایندگان از دل فرآیندها و انتخاب‌های حزبی بیرون آمده باشند. از این رو، معتقدم، مجلس اخیر، در طول حیات نظام قانونگذاری در ایران کم‌اثرترین بوده است.در شرایط فعلی، عنصر «نمایندگی» در نظام قانونگذاری ما ابتر و به تعبیری ناکارآمد است و عنصر نمایندگی امکان اجرایی شدن را ندارد؛ چراکه دیده شده در صورت پیگیری جدی مطالبات مردم، این دست از نمایندگان جایگاه خود را در دوره‌های بعدی از دست خواهند داد یا ممکن است از سوی نهادهای بالادستی و نظارتی رد صلاحیت شوند. از این‌رو است که برخی از نمایندگان ترجیح می‌دهند، سکوت پیشه کنند تا مطالبه‌گر باشند. به‌همین دلیل، در طول چهار سال نمایندگی، از برخی از آنان هیچ صدایی شنیده نمی‌شود و آنچنان که باید پیرو مطالبات ملی مردم نیستند و به واقع، خواست مردم را نمایندگی نمی‌کنند.

۴- پارلمان در جامعه، نمایشی از دموکراسی است. با توجه به این امر، باید پرسید چند درصد از نمایندگان ما عنصر «نمایندگی» را به درستی ایفا می‌کنند؟ من بر این باورم که مجلس‌های اول و دوم کارآمدتر بوده‌اند اما هرقدر که زمان گذشت، ما از مجلس اثرگذاری کمتر و پیگیری مطالبات مردم را کمرنگ‌تر دیدیم.ما در چرخه‌ای قرار داریم که «مسئولیت‌پذیری» و «پاسخگویی» چندان نهادی نیست و این عدم پاسخگویی را در دیگر لایه‌های مدیریتی و اجرایی جامعه نیز می‌توان ردگیری کرد. به‌عنوان مثال وقتی از ریاست قوه مجریه در مورد چرایی محقق نشدن برخی از وعده‌هایش می‌پرسیم، پاسخ می‌شنویم که وعده‌ها در شرایطی طرح شد که وضعیت جامعه عادی بود و ما اکنون در وضعیت جنگ قرار داریم. اما واقعیت این است که ما در انتخابات سال ۹۶ هم از ایشان «صلح» خواسته بودیم!

به این اعتبار، بر این باورم در این فضا نمی‌توان از «نقش نظارتی مجلس» سخن گفت. من سال‌ها عضو دفتر مطالعات سیاسی مرکز پژوهش‌های مجلس بوده‌ام. از نزدیک شاهد بودم که هیچ‌یک از نهادهای ما پاسخگو نیستند. یک نماینده مجلس باید بتواند عملکرد نهادهای حاکمیتی و مدیریتی ما را مورد پرسش قرار دهد.

۵- پیش‌شرط نظارت «اطلاعات» است. بدون اطلاعات اساساً نظارت غیرممکن است؛ دسترسی آزاد به اطلاعات نه برای نمایندگان که برای همه آحاد جامعه باید میسر باشد که بر اساس آن اطلاعات بتوانند تجزیه و تحلیل کرده و نظارت کنند. به‌نظر می‌رسد که در عمل، پارلمان اختیارات، ابزار و اطلاعات ویژه‌ای در اختیار ندارد.

وقتی نمایندگان ما در یک چارچوب حزبی قرار ندارند، چگونه می‌توانند نهادهای رسمی را بررسی و نظارت کنند؟ کدام‌یک از کمیته‌های تحقیق و تفحصی که مجلس راه‌اندازی کرده است به نتیجه ملموسی می‌رسند؟ تقریباً هیچ‌کدام! و صرفاً به تهیه یک گزارش بسنده می‌شود و چندان پیگیری و عملیاتی شدن آنها محل توجه نیست.

۶- به این اعتبار بر این باورم که مجلس ما از کارآمدی لازم مورد انتظار جامعه و مردم برخوردار نیست. بگذریم از اینکه در ایام انتخابات، در هر حوزه انتخابی بالای صد میلیارد هزینه می‌شود. البته برخی بر این باورند که انتخابات فرصتی است برای توزیع عادلانه منابع ثروت؛ چون کسانی که به منابع دسترسی دارند در موقع انتخابات مجبور هستند یکسری از افراد را استخدام کنند تا کارهای تبلیغاتی آنان را پیش ببرند. در این فضا، به اعتقاد من، اگر این هزینه‌ها را به دهک‌های پایین جامعه بدهیم شاید کارسازتر باشد.

۷- اما یک مجلس کارآمد چه ویژگی‌هایی دارد؟ مهم‌ترین عنصر «کارآمدی» این است که نمایندگان انتخاب واقعی ملت باشند. انتخاب واقعی ملت مادامی تحقق پیدا می‌کند که نمایندگان هم به شیوه‌ها و مکانیسم‌های واقعی انتخاب شده باشند. تا زمانی که نظارت با «رویکرد تحدیدی» در ساختار پارلمان ما وجود دارد، صحبت از یک مجلس کارآمد و پاسخگو آنچنان که مورد انتظار جامعه است کمی دور از ذهن به نظر می‌رسد.

دوم، مجلس کارآمد مجلسی است که نمایندگانش طی یک ساز و کار حزبی وارد مجلس شده باشند.

سوم، مجلس کارآمد مجلسی است که ضمن اعلام طرح و برنامه، امکان سنجش طرح و برنامه اعلام شده را از بدو ورود تا انتها داشته باشد. به این معنا که باید احزاب قوی در بیرون از مجلس داشته باشیم که در درون مجلس تبدیل به فراکسیون شوند. وجود احزاب قوی در بیرون از پارلمان، پیش‌شرط یک مجلس کارآمد است.

مادامی که وضعیت اقتصادی طبقات مختلف جامعه رو به ضعف و همراه با نابسامانی است، نمی‌توان به داشتن یک پارلمان قوی امید بست. افراد تا زمانی که دغدغه معیشت داشته باشند برای نظارت و مطالبه‌گری از مجلس فرصت نمی‌یابند. شرط کارآمدی مجلس، پیش‌شرط‌هایی بیرون از پارلمان است.

ما شرط و شروط بسیاری برای مجلس و کاندیداهای نمایندگی مجلس داریم و اساساً با تورم قوانین مواجه هستیم. نهادهای نظارتی باید فشارشان بر مجلس را کم کنند؛ هرگاه نهادهای نظارتی سفت و سخت عمل کرده‌اند پارلمان نمایشی شده و از کار جدی و مؤثر فاصله گرفته است.

با توجه به آنچه تبیین شد بر این باورم که ساز و کارهای موجود پارلمانی در ایران، درتعارض با کارآمدی مجلس است. در نتیجه ما به یکسری زمینه‌ها و بسترها در بیرون از پارلمان نیاز داریم تا مجلس‌مان کارآمدتر شود و متعاقب آن مطالبه‌گری از مجلس هم امکان تحقق پیدا کند.

فقر آموزش در بحران

یادداشت

مرتضی اکبرپور
استاد دانشگاه

بارش سنگین برف پس از یک دهه، بار دیگر استان گیلان را در یک شرایط بحرانی قرار داد. به‌طوری که بسیاری از مردم به‌دلیل کمبودها و مشکلاتی که در زیرساخت‌های اصلی ایجاد شد با قطعی برق، آب، تلفن و مسدود شدن راه‌ها مواجه شدند. اگرچه این اتفاق جدیدی نبود، اما شرایط و امکانات شهر آن‌گونه که باید نیازهای شهروندان را تأمین نکرد و همین مسأله بر شدت بحران افزود. البته ناگفته نماند که این نوع بحران‌ها و حوادث تنها مختص کشور ما نیست، بلکه در بسیاری از کشورهای پیشرفته و با تکنولوژی‌های به‌روز و کارآمد همچون استرالیا و اروپا نیز مشکلاتی از این دست در زمان بحران طبیعی است و امکان پاسخگویی صد درصدی به مشکلات وجود ندارد.

با این‌همه همچنان این سؤال مطرح است که چرا سیستم مدیریت بحران، در بارش شدید برف در گیلان، زمینگیر شد و نتوانست اقدام بهنگام و در لحظه انجام دهد. درحالی‌که با اعلام و هشدارهای هواشناسی از چند روز قبل، باید با حضور استان‌های درگیر، اقدامات فوری و آرایش زمان بحران در دستور کار قرار می‌گرفت. البته ستاد بحران استان هم در حد توان اقداماتی را تدارک دیده بود، اما حجم حادثه و دامنه بحران ظاهراً بزرگ‌تر از پیش‌بینی‌ها بود. در این زمینه لازم است به نکات زیر اشاره کنم.

پس‌از اعلام هشدارهای سازمان هواشناسی، تجربه نشان داده است که باید یک برنامه همه جانبه با مشارکت دستگاه‌های ذی‌ربط برای پیشگیری از ابعاد بحران در دستور کار قرار گرفته و پس‌از تقسیم کار هر دستگاه متناسب با وظایف خود و خدماتی که باید به شهروندان ارائه کند، در مهار و کاهش بحران مشارکت جدی داشته باشد.

مهم‌ترین مؤلفه پیشگیری از وقوع بحران، آگاه سازی، اطلاع‌رسانی و مشارکت گسترده مردم در پیاده‌سازی و هشدارهای دستگاه‌های ذی ربط است.

اما متأسفانه در این زمینه شهروندان کمتر به هشدارها توجه کرده و آمادگی لازم برای مواجهه با بحران را ندارند. به طوری که در بحران بارش برف سال ۸۴ در گیلان، بسیاری از مردم از ترس و نگرانی در خانه‌هایشان مانده بودند و به علت سنگینی برف روی سقف خانه‌ها، با حادثه‌های تلخی روبه‌رو شدند. در آن زمان، به‌دلیل پایین بودن مشارکت مردم در برف روبی، بالاجبار برای جلوگیری از وقوع حوادث ناگوار، از نیروهای ارتش کمک گرفته شد.

درصورتی که مردم می‌توانستند با اقدامات اولیه و به‌کارگیری روش‌ها و ابزارهای ساده از حجم سنگین بحران بکاهند. اما به‌دلیل عدم آشنایی و آموزش لازم این اتفاق به شکل دیگری رقم خورد.

نبود امکانات و تجهیزات لازم همچون برف‌روب و شن پاش و نمک پاش و ماشین آلات سنگین در زمان وقوع بحران نه تنها ضعف‌ها و مشکلات را بیشتر می‌کند بلکه در شرایطی عملیات مهار بحران را با کندی مواجه و حتی متوقف می‌کند. به این مسأله نیز باید نامناسب بودن وضعیت راه‌ها و مسیرهای تردد را اضافه کرد.

در زمینه فرهنگسازی و آموزش در زمان بحران، اگرچه برای مدیران و مسئولان، کارگاه‌ها و دوره‌های فشرده و تخصصی آموزشی برگزار می‌شود، اما در این میان آنچه کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد، آموزش اصولی شهروندان در برابربحران است. چرا که تک تک شهروندان ابتدایی‌ترین مسائل و اطلاعات لازم و مورد نیاز را نمی‌دانند و متأسفانه در حوزه آموزش بحران، شهروندان با فقر اطلاعاتی مواجهند و مناسب است که در این زمینه رسانه ملی و مطبوعات و حتی سازمان‌های مردم نهاد باید حضور فعال تری برای ارتقای سطح آموزشی مردم در زمان بحران داشته باشند.